گمان نمی کنم فلانی و فلانی از دین ما چیزی بدانند.

از عایشه رضی الله عنها روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَا أظُنُّ فُلاناً وفُلاناً يَعْرِفانِ مِنْ دِينِنَا شَيْئاً»: «گمان نمی کنم فلانی و فلانی از دین ما چیزی بدانند». لیث بن سعد، یکی از راویان این حدیث می گوید: این دو مرد از منافقان بودند.

[صحیح است] [به روایت بخاری]

ام المومنین عایشه رضی الله عنها روایت می کند که رسول الله صلی الله علیه وسلم به ایشان در مورد دو مردی خبر داده که چیزی از دین اسلام نمی دانند چون اظهار اسلام می کنند و کفر را در باطن پنهان کرده اند. و اینکه رسول الله صلی الله علیه وسلم در غیبت آنها از آنان سخن گفته، از مصادیق غیبتی نیست که از آن نهی شده است؛ بلکه از اموری است که لازم به یادآوری می باشند؛ تا اینکه دیگران ندانسته فریب ظاهر آنها را نخورند. و اینکه می فرماید: «مَا أظُنُّ» "الظن" در اینجا به معنای یقین است. چون رسول الله صلی الله علیه وسلم منافقان را می شناخت و الله متعال در سوره ی براءة، منافقان را به ایشان معرفی کرده بود. ابن عباس رضی الله عنهما می گوید: ما سوره ی براءة را «الفاضحة» به معنای رسوا کننده نامیده بودیم. ابن عباس رضی الله عنهما می گوید: این سوره همچنان نازل می شد و یکی یکی صفات منافقان را ذکر می کرد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3866